

Zpravodaj farnosti Nezamyslice a Tištín

ÚNOR 2017

Začal se rok 2017. Můžeme říct, že i když oficiálně nebyl vyhlášený, je to rok Mariánský, protože nejdůležitější příležitost v tomto roce bude 100 výročí zjevení P. Marie ve Fatimě.

Matka Boží zjevila se tam třem pastýřům. Zjevení bylo jedním z nejdůležitějších příležitostí religiosních 20 století. Stejně jako v Lourdech, Maria svěruje venkovským dětem poslání.

Mariina poselství jsou výzvou k evangelickému příkazu modlitby a pokání. Paní požádala děti, aby se modlily růženec denně, čímž dává na srozumění, že se jedná o nejúčinnější modlitbu přístupnou všem.

Prosí také „ Modlete se, modlete se hodně a čiňte pokání za hříšníky, bo tolik duší půjde do pekla, protože tam není nikdo, kdo by se za ně modlil a obětoval." (Čtvrté zjevení). Často lidé, tyto dramatické události, které otřásly světem, mají sklon vidět v poselství z Fatimy pouze apokalyptický stran spojená s tzv. Tajemství Fatimy.

Fatima nás však učí i optimismu, protože - mimo síly zla, které nás obklopují – Marie slibuje, že na konci "Její Neposkvrněné Srdce zvítězí!"

Farnost v číslech

	Nezamyslice	Tištín
Křest	16	9
Biřmovaní	3	2
1 sv. Přijím.	7	0
Sňatek	1	0
Pomazání nemocn.	36	27
Pohřby	14	4
Katechizace	57	9

Kalendárium

Čtvrtek 2.2.2017 – adorační den farnosti Nezamyslice na Hané a den modliteb za bohoslovce

Čtvrtek 2.2.2017 – děkovaná mše sv. rodičů za děti a dětí za rodiče

Neděle 5.2.2017 – Svatoblažejské požehnání

Neděle 12.2.2017 – svatost pomazání nemocných

Úterý 21.2.2017 - adorační den farnosti Tištín a den modliteb za bohoslovce

Středa 1.3.2017 – Popeleční Středa

Poslední rozloučení

**Velice nás zarmoutila zpráva, že zemřela
paní Eliška Hrozová.**

Paní Eliška byla dobrou duší našeho farního společenství, starostlivá a obětavá, zdobila krásně kostel květinami a byla vždy tam, kde ji bylo potřeba. Věnujte jí tichou vzpomínku a modlitbu.

Halík: Dosavadní církevní praxe je nelidská a nekřesťanská

Renáta Bohuslavová

Rozhovor Témata: Tomáš Halík, papež, Vatikán, katolická církev

Papež František v loňském roce otevřeně podpořil možnost svatého přijímání pro rozvedené a znovu sezdané katolíky. Tyto, pro některé provokativní myšlenky, uveřejnil v dokumentu O lásce v rodině (Amoris laetitia) a otevřel tím tak velmi ožehavé téma, o kterém se dosud v nejvyšších církevních kruzích hovořilo jen velmi opatrně. Podle dopisu čtyř kardinálů tím však papež ohrožuje morální nauku katolické církve a žádají ho, aby toto kontroverzní téma vyjasnil. Papež však zatím mlčí.

Jaká je dosavadní praxe svatého přijímání pro rozvedené a nově sezdané v České republice? Jak se k papežovu apelu, aby byly takové případy posuzovány individuálně, postaví katolická církev v Česku? A opravdu může papež František svým postojem ohrožovat morální nauku katolické církve? Otázky, které redaktorka Echo24 položila katolickému knězi, uznávanému teologovi a vysokoškolskému profesorovi Tomáši Halíkovi, který se k celému problému podrobně vyjádřil.

Jaká je v souvislosti se svatým přijímáním pro rozvedené a znovu sezdané praxe v České republice? A je tato otázka v dnešní době u nás vůbec aktuální?

Je to celosvětový problém. Každému knězi, který bere vážně evangelium, muselo být jasné, že dosavadní praxe „žádný rozvedený a znovu sezdaný (pokud se svým druhým partnerem žije manželsky), nesmí přistupovat k svátostem“, je absurdní, nelidská a nekřesťanská, protože vůbec nerozlišuje mezi těmi, kteří lehkomyšlně zradili manželskou věrnost, rozbili rodinu a opustili své děti kvůli kypré o dvacet let mladší sekretářce, a mezi opuštěnou ženou, které se po létech podařilo najít partnera, který ji pomáhá řádně a křesťansky vychovávat děti. To přece nelze klást na stejnou úroveň!

Možná, že někde probíhá zpovědní praxe tak, jak si to představují často lidé mimo církev, že penitent (kajícník – pozn. redakce) něco zamumlá přes mřížku zpovědnice a automaticky dostane nebo nedostane rozhřešení a formální pokání a kněz funguje jako odlidštěný automat, řídící se mechanicky předpisy – ale doufám, že v naprosté většině už tomu tak dávno není. Já jsem za víc než čtvrt století pomáhal ve zpovědní místnosti několika tisícům lidí porozumět jejich nezaměnitelné situaci a vést je k zodpovědnému řešení, k postupnému zrání, k dospělosti svědomí. Žádnému člověku nemůžete nakládat – jak říkal

Ježíš o farizejích – neúnosná břemena, kterých se sami ani prstem nedotknete. Z rozhovorů s mnoha moudrymi a vzdělanými biskupy a kněžími na několika kontinentech vím, jaký problém konfliktu svědomí a paragrafů v této věci měli a mají. Ale než přišel papež František a vyzval katolíky, aby otevřeně hovořili o svých problémech, se mnozí o tom v církvi báli nahlas mluvit.

Může být papežova výzva o zamyšlení se nad individuálním řešením takových situací porušením tradice Písma a církve?

Porušením tradice je pokus konzervativců zastavit proud tradice. Tradice je totiž protikladem ztrnulosti, je živým proudem tvořivého předávání učení a hledání nových forem, aby se zachovala věrnost jádru evangelia. Papež František je skutečně velká prorocká postava, srovnatelná s Františkem z Assisi nebo Ignácem z Loyoly – ti také naráželi na podobný odpor. V posledních desetiletích – zřejmě v reakci na sexuální revoluci 60. let – církev neúměrně zdůrazňovala svou represivní odpověď na liberalizaci sexuální morálky a odmítání potratů, kondomů a homosexuálů se stalo prakticky hlavním kritériem pravověrnosti. Až papež František měl odvahu to nazvat pravým jménem: neurotická obsese. Znovu objevuje zastiňované jádro křesťanství: milosrdenství, odpuštění, solidární lásku k chudým a potřebným, odpovědnost za stvoření – životní prostředí, důraz na zrání svědomí jako cestu k vnitřní svobodě.

Podle čtyř kardinálů (Walter Brandmüller, Raymond Burke, Carlo Caffarra a Joachim Meisner) je papežovým postojem ohrožena celá morální nauka církve, je tomu tak i podle Vás? A proč podle Vás papež kardinálům doposud neodpověděl?

Dopis čtyř kardinálů prozrazuje opačnou mentalitu, zcela přesně kopíruje postoj farizejů k Ježíšovi, kterého farizeové nenáviděli a snažili se ho zahnat do léčky, aby ho mohl obžalovat z

hereze: „Je dovoleno dávat císaři daň nebo ne?“ „Zákon nám nařizuje kámenovat cizoložnou ženu – a co uděláš ty? Opravdu už Zákon neplatí?“ Ježíš jim neodpověděl, psal mlčky prstem do písku. A pak řekl: Kdo jsi bez hříchu, hod' první kamenem. Papež to udělal také tak, když viděl, že v pěstích těch čtyř rozhněvaných kardinálů jsou už připraveny kameny nejen na „rozvedené“, ale na něho samotného.

Když jste viděli hlavního z té opozice vůči papeži Františkovi, kardinála Burke, nedávno vítaného v české katolické církvi, jak se prochází strahovským klášterem s osmimetrovou hedvábnou purpurovou vlečkou, museli jste se ptát, co tím dává najevo, proč ignoruje nejen koncil, který tyto směšné parády zrušil, ale i jasná Ježíšova slova v evangeliu, jimiž tepe farizeje pro jejich zálibu ve střapcích a honosných rouchách. Jste obílené hroby, navenek vyzdobení, ale uvnitř plní hniloby, říkal Ježíš

takovým lidem. Takoví lidé postupně vyhnali z kostelů a zpovědnic normální lidi a zaplnili je úzkostnými, zahořklými neurotiky, nenávidějícími dobu, do níž je Bůh postavil, a vytvářejícími iluzorní a tragikomické nápodoby minulosti, kde mohou trápit sebe i druhé. A když je někde zdravé prostředí živého, poctivého křesťanství, tito lidé ho pomlouvají, nálepkují a snaží se zničit. Už Jan XXIII. jasně viděl, že tuto mentalitu je třeba radikálně provětrat a uzdravit (a proto svolal koncil), ale praktické kroky ke skutečné reformě mentality dělá teprve papež František. Avšak ta reforma se podaří jen tehdy, nezůstanou-li lidé jen u povrchní sympatie k skromnému usměvavému papeži, ale budou-li skutečně promýšlet jeho podněty v každodenních kázáních a v encyklikách.

Vítáte apel papeže Františka o umožnění eucharistie (svaté přijímání) i pro rozvedené a vnímání jejich problémů individuálně? Zároveň s tím však říká, že jeho výzvu je třeba brát v kontextu celého textu a ne ji oklešťovat na pouhé části. „Amoris laetitia řeší problémy v manželství, pokud se vyskytnou, za pomoci čtyř kritérií – přijímat zraněné rodiny, doprovázet je, rozlišovat případ od případu a integrovat je, obnovovat,“ řekl krátce po uveřejnění dokumentu papež pro RadioVaticana.cz.

Ano, postupovat individuálně, naslouchat a pomáhat v dialogu lidem nacházet řešení pomocí zralého, poučeného svědomí. Svědomí není svévole, ale náročná cesta k spojení svobody a odpovědnosti – to jsme v církvi důrazem na poslušnost autoritě a předpisům těžce zanedbali. Ale kolik kněží má obětavost, trpělivost a zejména dostatečnou přípravu a vzdělání k této náročné službě? „Musíš – nesmíš“ je jednodušší cesta.

Jak složité je vůbec „zavádět“ nějaké změny tohoto typu – stejně tak například již dříve papežem Františkem otevřený problém homosexuality?

Podobně jako vztah k rozvedeným byl založen na nepochopení biblického místa, kde Ježíš zpřísňuje Mojžíšův zákon ohledně rozvodů – ale dělá to proto, aby zabránil mužům se lehkomyšlně zbavit manželky „rozlukovým lístkem“ a vůbec ne proto, aby na všechny, jimž ztroskotalo manželství, naložil celoživotní nenosná břemena, tak i generalizující postoj k homosexualitě byl založen na povrchní práci s Biblií. Odsouzení „chlapcomilců“ ze strany svatého Pavla (a pak mnoha křesťanských autorit) lze právem vztáhnout na lidi, kteří jsou schopni

normálního heterosexuálního života, ale osvěžují si „sexuální jídelníček“ homosexuálními praktikami: to je opravdu hřích. Ale my dnes víme – na rozdíl od svatého Pavla, protože božská inspirace Písma se nevztahuje na biologické poznatky – také o genetických příčinách homosexuální orientace. Ano, současná katolická morální teologie uznává, že tato nezvolená sexuální orientace není hříšná, ale nutí tyto lidi k celoživotní sexuální abstinenci. My kněží, kteří jsme si celibátní život svobodně

vybrali, sami víme, že je to i pro nás leckdy těžké břemeno – a těm, kteří si to nevybrali, můžeme beze všeho celibátní závazek nařídit? Naštěstí existuje zásada graduality – můžete po člověku chtít jen to, čeho je v současném stupni svého vývoje opravdu čestně schopen. Odtud papežova slavná věta o „dobré vůli“.

Kardinálové v souvislosti se spisem O lásce v rodině a především jeho 8. kapitolou, kde jsou právě zásady o svatém přijímání pro rozvedené a nově sezdané formulovány, zmiňují i otázku možného zpochybnění platnosti encykliky Veritas Splendor Jana Pavla II. Jak se díváte na tento problém?

Můj přítel a přítel Jana Pavla II., italský filozof Roco Butiglione napsal obsáhlý článek, v němž poněkud krkolomně dokládá, že tyto dokumenty naprosto nejsou v rozporu. Já bych neměl takový problém uznat – co už nám ukázal blahoslavený kardinál Newman – že se církevní učení vyvíjí a papež František zas vidí tyto problémy z širšího hlediska a přihlíží k “znamením doby“, což je jedna ze zásad zdravého křesťanského učení. Konzervování je užitečné, jak napsal nedávno Jan Jandourek, ale každá konzerva má určité datum, kdy vyprší její životnost a stává se jedovatou. Samozřejmě je třeba rozlišovat, zda se jedná o centrální věroučné otázky nebo o speciální problémy, upřesňované papežskými dokumenty pro určitou dobu a situaci.

Jak vůbec celá tato věc v katolické církvi rezonuje, zda vůbec rezonuje?

Naše česká katolická církev dosud nepřivykla kultuře dialogu, možná jí teď spíš začínají lomcovat problémy spojené s nutností obejít se brzy bez státních dotací a samostatně hospodařit. Ale církevní prostředí, které dobře znám – v západní Evropě, v USA a Austrálii a některých asijských zemích – je toho plné; letos mne čekají přednáškové a studijní cesty do Afriky a Latinské Ameriky, předpokládám, že tam je to podobné.

Příspěvek poslala –Mbau-

Upřesnění některých článků

Rosa-listopad 2016, věž kostela

Zpráva k roku 1662 mluví o velkém požáru v obci, při němž vyhořela fara a z části i kostel, v článku se píše o likvidaci ohořelých ruin kostela k roku 1697, kdy byl přestavěn. Kostel byl ovšem opraven již v roce 1663, neboť se v něm sloužily mše sv. - k roku 1671 máme zprávu, že kostel měl tři oltáře, hlavní sv. Václava a vedlejší-neznámo, komu zasvěcené. Věž původního kostela měla výšku cca 8m (výška zdiva) a byla kryta šindelem-slaměná stříška je fikce, její životnost je jen pár let a musela by se neustále opravovat. Z původní věže je v interiéru patrná zvonice-na ní byly zavěšeny tři zvony. Věže se požár

zřejmě vůbec nedotkl-na omítkách a cihlách není po něm ani stopy. Zachovaly se z části i trámy zvonice-neohořelé-nabízí se možnost datovat jejich stáří. Kostel byl v roce 1691 vyloupen, zůstaly pouze korunky na obraze p. Marie a monstrance +nějaké drobnosti uložené na faře(fara byla již také opravena)a na oltáři svatostánek z lipového dřeva,pozlacený-ten který věnoval kostelu Jan Václav Sponnar, rytíř z Blindsdorfu pán na Dřevnovicích(zemřel 18.4.1689,tedy ještě před stavbou nového kostela)-mimochoodem,tento svatostánek byl posléze v roce 1902 umístěn v naší kapličce a za p.Honky byl pro napadení červotočem spálen. K roku 1692 je zpráva, že byl kostel obnoven (omítnut) zevně i uvnitř. Má tři oltáře, pravý nalezení sv. Kříže, levý sv. Barbory. V té době byl ve funkci faráře kanovník Francisc Geidovski,v roce 1693 Joan Harasta. V roce 1694 nastoupil Josef Lichnovský, děkan řádu kanovníků a v roce 1697 došlo k barokní přestavbě kostela do dnešní (nebo téměř dnešní podoby). Věž byla zvýšena o několik sáh, ozdobena bání, která ji zdobila až přes polovinu 19.století,kdy byla bání stržena větrem a byla provizorně nahrazena jehlancovitou stříškou známou z pohlednic.

Vížka na střeše byla spolu s bání kryt laminum (plechem). Mimochoodem, vížka na střeše byla i na původním kostele, byl na ní zavěšen umíráček, sv.Janů Křtitele a Evangelisty o váze 33 funt. Josef Lichnovský odešel v roce 1709 do Olomouce, v roce 1712 se do Nezamyslic vrátil, stal se proboštem řádu.

Jafo 2017

Velmi krásný a přitom jednoduchý návod, jak se modlit, nám nabízí Svatý Otec František:

Modlitba pro každý prst ruky

1. **Palec** je prst **nejbližší**. Začni se tedy modlit za ty, kteří jsou ti nejbliže. Jsou to lidé,na které si vzpomeneme nejsnadněji. Modlitba za naše drahé je „milá povinnost“.

2. Dalším prstem je **ukazováček**. Modli se za ty, **kdo učí, vzdělávají a pečují o druhé**. Sem patří učitelé, profesori, lékaři a kněží. Potřebují podporu a moudrost, aby ostatním ukazovali správný směr. Vždy na ně pamatuj ve svých modlitbách.

3. Další prst je **největší**. Připomíná nám naše **vůdce**. Modli se za prezidenta, poslance, podnikatele a další zodpovědné. Jsou to lidé, kteří řídí osud naší vlasti a ovlivňují veřejné mínění. Oni potřebují Boží vedení.

4. Čtvrtým prstem je **prsteníček**. Mnozí se budou divit, ale je to náš **nejslabší** prst, což může potvrdit každý učitel hry na klavír. Tento prst nám má připomínat modlitbu za slabé, zkoušené a nemocné. Oni potřebují tvé modlitby ve dne i v noci. Modliteb za ně nebude nikdy dost. Prsteníček nás zve i k modlitbě za manželské páry.

5. Nakonec přichází **malíček**, nejmenší ze všech. Podobně malými se máme cítit před Bohem a před bližním. Bible říká, že „poslední budou prvními.“ Malíček ti připomíná, aby ses modlil **za sebe**. Poté, co se pomodlíš za všechny ostatní, lépe pochopíš, jaké jsou tvé potřeby a uvidíš je správným úhlem pohledu.

Papež František
poslala Jana Burgetová

Perličky

Když se doma začteme do nejčtenější knihy světa, zvané bible, najdeme v evangeliu podle Matouše odstavec o Jidášově zradě a o odměně za ni- třicet stříbrných peněz – v očích většiny lidí spíš kapesné, nepatrná částka dokazující chamtivost Jidáše. Jenže-co vlastně Jidáš dostal? Římané na svém území pochopitelně používali vlastní měnu a netrpěli používání cizích peněz- platilo se denáry (daně) vyšší mince byla sestercius a co je divné, tyto mince nebyly stříbrné (sestercius vážil cca 33g a byl ze slitiny bronzy nebo mosazi). Navíc by se tyto mince neměly vyskytovat v chrámu, ani u velekněží, měly totiž na sobě obraz jiného boha, císaře- což by byl z pohledu velekněze smrtelný hřích, proti Desateru. Stříbro ovšem bylo z pohledu Židů posvátný kov, i v dnešních synagogách jsou svícny a jiné obřadní předměty výhradně ze stříbra, navíc Židé měli vlastní měnu šekel, používanou i ve středověku (vážila 14,6 g) a z těchto mincí byly i část chrámového pokladu. Lze se tedy domnívat, že částka 30 stříbrných byla vyplacena z disponibilní

části chrámového pokladu, šlo přece o obranu víry. Ostatně poté, co jim ji Jidáš hodil pod nohy, zvažovali možnost vrácení, kterou ovšem zamítli velebně- do chrámu nepatří peníze krve! Koupili tedy za ně pole hrncířovo na pohřbívání cizinců. Zajímalo mne, kolik tato částka reprezentovala z pohledu dnešních peněz a byl jsem překvapen- Mgr. Petr Soušek mi odpověděl bez váhání, že z dnešního pohledu šlo o částku půl milionu korun, což jsem si ověřoval ještě v Prostějově, s podobným výsledkem(tolerance byla 10 tisíc korun !). Hodnota těchto peněz byla totiž obrovská(než začala působit inflace) a běžnému obyvatele se do rukou nikdy nedostala, šlo o celé mění! V roce 1700 šlo za rakouský zlatý (stříbrná mince) koupit prase, kráva stála 4 zlaté. To uvádím jako příklad, jak se měnila kupní síla peněz. Závěr této úvahy-Jidáš si chtěl pěkně namastit kapsu i za cenu zrady-nebo to bylo jinak?

Jafo 2017

Střípky

Pod záštitou ZUŠ Němčice na d Hanou pracuje sdružení rodičů a přátel Canticum. Ve sboru zpívá hned několik našich spoluobčanů. Vyhřátý kostel v Ivanovicích nad Hanou nebyla jediná příjemná věc na adventním koncertě. Krásná hudba a zpěv, který přímo prostupoval člověkem, dával jedinečnou příležitost k zamyšlení, rozjímání a pokoře. Není třeba jezdit na drahé koncerty do známých měst, i u nás máme umělce, kteří potěší a kulturně pobaví.

Druhý koncert, který tentokrát přišel až za mnou domů, bylo vánoční vystoupení Nikolky, která zahrála na housle a zazpívala s maminkou. Tak jsem si říkala, jak dobří a obětaví lidé jsou mezi námi. Velké děkuji

No a do třetice Tříkrálová sbírka, kdy úplně zmrzlí koledníčci zazpívali a přinesli pro mě tak velkou radost.

No a toto není o zpěvu, je to o pocitu, že někam patříte. Nabídka svatého přijímání až do domu. Na internetu si můžete

přečíst čtení a evangelium, můžete se pomodlit, ale největším štěstím je, že můžete jít k přijímání.

Bohuslava Novotná

Třebaže krásné vánoční a novoroční svátky skončily, výzdoba zelených stromečků se třpytivými baňkami a zářivými svíčkami v kostele i na faře stále tuto milou dobu připomíná. Předchozí týden jsme dokonce i koledy zpívali v alternaci s písněmi mezidobí.

Za jednotu křesťanů jsme se, samozřejmě, obraceli mariánskými písněmi i příslušnou písní č. 914, abychom vzdali poctu Nejvyššímu Bohu, Bohorodičce Panně Marii, sv. Josefovi a ostatním svatým patronům s prosbou o jejich stálou pomoc v našich životech.

Mám na mysli nejen radostné události, ale i starosti, které nás neustále trápí a k nimž patří především smutek nad odchodem našich drahých příbuzných a přátel. Kolik lidí už povolal Pán z tohoto světa v měsíci lednu! Například nás opustila pí. Zdenička Jašíčková z Tištiny a u nás pí. Eliška Hrozová, obě velké ctitelky Panny Marie a horlivé poutnice u kapličky, ve Křtinách, na sv. Hostýně, v jižních Čechách, na Křebech i na Jezírku. Pán Bůh jim jistě odplatí jejich skutky věčnou slávou, protože se pro spásu všech lidí narodil, trpěl na kříži a vstal z mrtvých svou vlastní mocí a miluje každého věrného člověka. Pán Ježíš se obětoval pro radost lidstva.

Přeji Vám, milí farníci, hodně zdraví a Božího požehnání v tomto roce! A panu faráři také.

Vaše Jaroslava

Výsledky Tříkrálové sbírky

Horáková Marie	3 400 Kč	Tištín
Skácelová Marie	4 066 Kč	Tištín
Možná Dominika	4 483 Kč	Tištín
Petrželová Hana	3 035 Kč	Nezamyslice
Trunečková Alena	5 620 Kč	Nezamyslice
Pavlíková Dagmar	2 138 Kč	Nezamyslice
Buriánek Tomáš	2 254 Kč	Nezamyslice
Melduška Miroslav	1 235 Kč	Nezamyslice
Venhudová Michaela	2 360 Kč	Nezamyslice
Jordán Petr	3 317 Kč	Nezamyslice
Košárek Jan	2 660 Kč	Nezamyslice
Novotný Vladimír	1 331 Kč	Nezamyslice
Burget Zbyněk	4 240 Kč	Nezamyslice
Pospíšil David	2 951 Kč	Nezamyslice
Tománková Jana	310 Kč	Nezamyslice
Pavelka Tomáš	4 275 Kč	Mořice
Olejníčková Renata	2 185 Kč	Mořice
Schierová Helena	4 809 Kč	Mořice
Provazníková Marie	5 564 Kč	Dřevnovice
Hlavinková Jana	3 880 Kč	Dřevnovic
Horák Jiří	8 240 Kč	Koválovice
Kalvodová Hana	3 181 Kč	Víceměřice
Vaculíková Andrea	3 182 Kč	Víceměřice

Rozdělení vybraných finančních prostředků:

- 58% služby Charity Prostějov
 - 15% projekty Arcidiecézní charity Olomouc
 - 10% Charita ČR v Praze - humanitární pomoc
 - 5% projekty Charity ČR
 - 5% pokrytí režie sbírky
 - 5% krizový fond - pomoc Charitám v exist. nouzi
 - 2% nouzový fond - mimořádná pomoc potřebným v ČR
-

Budiž světlo!

Nevím, kdo z vás se na chvíli zamyslel nad tajemstvím tmavých kroužků na horních deskách kostelních lavic?

Odpověď je velmi jednoduchá: od desítek, ba i stovek voskovic, které si věřící přinášeli sebou na ranní, nebo večerní pobožnosti, aby viděli do svých kancionálů. Osvětlení nevelké chrámové prostory zajišťovaly jenom dva dřevěné kruhy, se dvěma tucty ocelových hrotů se svíčkami, zavěšené na dlouhých řetězech na kostelní klenbě. Roztavený horký vosk znečišťoval nejen velké plotny černé břidlice na podlaze, nýbrž i oděvy přítomných lidí.

K nepředstavitelné proměně došlo před osmi desítkami let, kdy rozhodnutím Zemského úřadu v Brně, na žádost obecního úřadu naší obce byl schválen projekt rekonstrukce rozvodové elektrické sítě a tak se dostala elektřina ke kostelu i na faru. Právě včas, protože v tom čase probíhaly velké úpravy interiéru farního chrámu, zásluhou pana děkana P. Františka Kvapila.

Před kostelem zmizely dva dřevěné třímetrové sloupy s petrolejkami, historické lustry byly nahrazeny skleněnými koulemi, na bočních stěnách se objevily elektrické svícny zaoltářní obraz zazářil v jasném světle.

Současné osvětlení, to je dílo pracovitého kněze P. Josefa Honky a jeho nezištného pomocníka elektrikáře p. Kůrky.

-OTA-

Rosa, měsíčník farnosti Nezamyslice a Tištín, Koválovce, Mořice, Víceměřice, Dřevnovice, Těšice :dopisovatelé z řad farníků: -janko- Jan Košárek, -alko- Alice Košárková, -ota- Bohumil Outrata, -bono-Bohuslava Novotná, Martina Bauerová – Mbau-, -Jafo-Jan Foltýn vychází v počtu 150 kusů výtisků